

REPUBLIKA HRVATSKA
OSJEČKO-BARANJSKA ŽUPANIJA
SKUPŠTINA

Materijal za sjednicu

**INFORMACIJA O NAPLATI
IZNOSA ROBNIH ZALIHA
BIVŠE OPĆINE OSIJEK**

Materijal pripremljen u

*Upravnom odjelu za upravne i pravne
poslove Osječko-baranjske županije*

Osijek, rujna 2015.

INFORMACIJA O NAPLATI IZNOSA ROBNIH ZALIIHA BIVŠE OPĆINE OSIJEK

1. Uvod

Klauzulom pravne valjanosti Javnog pravobranilaštva Općine Osijek broj: M-527/80 od 29. prosinca 1980. godine, zasnovana su prava i obveze između bivše Općine Osijek i SOUR IPK Radne organizacije Opće trgovačkog poduzeća OOUR Trgovina na veliko Osijek, slijedom zaključenog Ugovora o formiranju, smještaju i čuvanju roba općinskih robnih rezervi, 26. prosinca 1980. godine, a u skladu s odlukom o općinskim robnim rezervama odnosno godišnjim programom formiranja, čuvanja i upotrebe općinskih robnih rezervi. Po navedenom Ugovoru, bivša Općina Osijek, doznala je 40.000.000 tadašnjih dinara, a OTP OOUR Trgovina na veliko Osijek, se obvezao osigurati za općinske robne rezerve 340 tona šećera, 210 tona soli, 140 tona ulja, 75 tona riže, 80 tona tjestenine, 135 tona deterdženta i 1460 tona pšeničnog brašna. Ugovorne strane su 29. prosinca 1981. godine, zaključile i Aneks naprijed navedenom Ugovoru.

Stupanjem na snagu Zakona o državnim robnim zalihama 1994. godine ("Narodne novine" broj 92/94.), člankom 51. navedenog Zakona, određeno je da su Uredi za gospodarstvo županija na čijem je području sjedište općine ili grada, koji su imali formirane robne zalihe, zaduženi za prodaju tih zaliha, a financijska sredstva ostvarena prodajom, unosila su se u Proračun Županije.

Poglavarstvo Županije Osječko-baranjske, svojim Zaključkom, KLASA: 333-06/95-01/1, URBROJ: 2158/1-01-04-95-2 od 17. svibnja 1995. godine, odredilo je da se robne zalihe bivših općina prvenstveno ponude na otkup držateljima robnih zaliha neposrednom pogodbom po proizvođačkim cijenama.

Slijedom navedene zakonske odredbe i Zaključka Poglavarstva Županije, Ured za gospodarstvo Županije Osječko-baranjske, u rujnu 1995. godine, pripremio je Ugovor o prodaji roba iz robnih zaliha s OTP "Holding" d.d. Osijek. Međutim, kako je predmetni Ugovor OTP "Holding" d.d. Osijek odbio zaključiti, odnosno predati robu za robne zalihe u navedenim količinama, Županija je predložila pokretanje postupka za izdavanje privremene mjere zabrane otuđenja i opterećenja popisom i procjenom zatečene robe na skladištu dužnika, te nakon toga, i pokretanje tužbe za naplatu duga, što je Državno pravobraniteljstvo Županije Osječko-baranjske, kao zastupnik Županije, učinilo podnošenjem tužbe 20. prosinca 1995. godine, Općinskom sudu u Osijeku, protiv 1. "Osječko trgovačkog poduzeća" Holding d.d. Osijek, 2. "OTP-VELMAL" Osijek, 3. "OTP-ZELENO POLJE" Osijek, 4. "OTP-ENA" Osijek, 5. "OTP-MIMAX" Osijek i 6. "OTP-TTS" Osijek, radi ispunjenja ugovora predajom robnih zaliha ili isplatom iznosa od 8.287.850,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom.

2. O predmetu

U predmetnom parničnom postupku tužitelja Osječko-baranjske županije, protiv tuženika Paralela d.o.o. Osijek, koji se trenutno vodi pred Trgovačkim sudom u Osijeku, broj: 9 P-195/14, radi isplate, tri puta su donijete prvostupanjske presude, na koje su uložene žalbe, odnosno revizijom su ukinute drugostupanjska i prvostupanjska presuda, te predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Presudom Trgovačkog suda u Osijeku, broj: IX-P-1275/04-55 od 11. svibnja 2006. godine, odbijena je tužba i tužbeni zahtjev u cijelosti, te je nalaženo tužitelju da tuženiku naknadi parnični trošak u iznosu od 468.774,02 kn u roku, na koju je uložena žalba 23. lipnja 2006. godine.

Rješenjem Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj: X Pž-4724/06-3 od 24. lipnja 2008. godine, ukinuta je Presuda Trgovačkog suda u Osijeku, broj: P-1275/04 od 11. svibnja 2006. godine, i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

U ponovnom suđenju, Trgovački sud u Osijeku, donosi Presudu, broj: IX-P-822/08-68 od 10. ožujka 2009. godine, kojom je odbijen tužbeni zahtjev i naloženo tužitelju plaćanje parničnog troška u iznosu od 750.955,40 kuna. Na navedenu Presudu dana 23. travnja 2009. godine, uložena je žalba.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, svojom Presudom, broj: X Pž-3291/09-3 od 22. prosinca 2009. godine, odbija žalbu kao neosnovanu i potvrđuje prvostupanjska presudu, na koju je 3. ožujka 2010. godine, po tužitelju, izjavljena revizija, a kako revizija ne odgađa izvršenje presude, dana 20. srpnja 2010. godine, Županija je isplatila tuženiku dosuđeni parnični trošak.

Rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj: Revt 87/10-2 od 23. prosinca 2013. godine, ukinuta je Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj Pž-3291/09-3 od 22. prosinca 2009. i Trgovačkog suda u Osijeku, P-822/08-68 od 10. ožujka 2009. godine, a predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, dok se odluka o troškovima povodom revizije, ostavlja za konačnu odluku.

Slijedom toga, ostvarili su se uvjeti za povrat isplaćenog novčanog iznosa od 750.995,40 kuna, na ime parničnih troškova, odnosno pokretanje postupka radi stjecanja bez osnove. Trgovački sud u Osijeku, prihvaća tužbeni zahtjev Osječko-baranjske županije od 11. rujna 2014. godine, svojom Presudom, broj: 2 P-503714-6 od 12. prosinca 2014. godine, i nalaže tuženiku Paraleli d.o.o. Osijek, isplatiti tužitelju iznos od 750.995,40 kuna, sa zateznom kamatom po eskontnoj stopi HNB, koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za 5 postotnih poena, počev od 16. rujna 2014. do isplate. Po žalbi tuženika, žalbeni postupak u tijeku.

U ponovljenom suđenju, po reviziji, Trgovački sud u Osijeku, donio je Presudu, broj: 9 P-195/14-86 od 11. lipnja 2015. godine, kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, i naloženo tužitelju plaćanje parničnog troška u iznosu od 1.425.293,75 kuna. Na navedenu Presudu, dana 19. lipnja 2015. godine, uložena je žalba.

3. Zaključak

U predmetnoj pravnoj stvari, od početka postoji niz pravnih pitanja i problema, a o kojima ovisi konačni ishod postupka.

Prvenstveno, od pokretanja tužbe, nije se dugo u suštini niti raspravljalo o meritumu spora, došlo je do prekida postupka, a u međuvremenu i do statusnih promjena, koje su procesno otežale predmetno postupanje. Problem je i pravno sljedništvo vezano za pravnu osobu koja je preuzela i koja se tereti za preuzete robne zalihe, kao i činjenice i okolnosti raspolaganja robnim zalihama. Osim rečenog, a s obzirom na protek vremena (sredstva za robne zalihe uplaćena su od strane bivše Općine Osijek 1980. godine), nemoguće je bilo pronaći pojedinačne financijske dokumente, kao dokaz o uplati sredstava za robne zalihe, budući ne predstavljaju arhivsko gradivo trajne vrijednosti. Pored toga, veliki dio dokumentacije o robnim zalihama je uništen ratnim zbivanjima.

U odnosu na naprijed navedeno, vrlo je neizvjesna mogućnost naplate iznosa robnih zaliha sudskim putem, a s obzirom na dugotrajnost sudskog postupka i veliku vrijednost predmeta spora, vjerojatno je i novo (daljnje) povećanje parničnog troška, koji bi, u slučaju odbijanja tužbenog zahtjeva, Županija morala nadoknaditi tuženiku u cijelosti, po pravomoćnoj presudi. Slijedom rečenog, potrebno se opredijeliti radi daljnjeg vođenja postupka.